Jaargang 1 - nr. 2 - 12 januari 2026

rv-gezinden

Literair blad rond de RV-bijbel

OVER HET BOEK VUCH IN DE NIEUWE BIJBEL

Ik had een droom dat ik een taartje had. Ik vroeg mijn dochter of ze ook een stuk wilde, dan zou ik het door het midden snijden. Dat wilde ze, en ik was op zoek naar een extra schoteltje. Toen ik een schoteltje had gevonden liep ik terug naar het taartje, maar het was weg. Ik liep naar de gezamenlijke kamer die heel groot was, en daar zaten mensen die koeken aten, en ik keek rond of ik toevallig de persoon of de personen zag die het taartje hadden genomen. Een meisje van vroeger van de bijbelschool die soms nogal nors deed als ik teksten op mijn slaapkamer deur had geplakt was er ook. Ik had even een gesprek met haar. Toen liep ik weer naar een bijkamer toe waar mijn dochter was, en gaf haar het schoteltje, waarop alleen twee stapeltjes taartplaatjes lagen. Die waren ook eetbaar. Ik zei tegen haar dat iemand het taartje had weggehaald. De betekenis van de droom is dat we niet zomaar taart moeten eten, maar dat we moeten weten waar het over gaat, het verhaal moeten kennen. Het gaat niet om de taart op zich.

Vuch 5:7-9 :
‘Zij die haar zien worden ziek.
Nee, niemand zal haar zien en leven.
Niemand ziet haar en predikt dan.
Want zij is als de fragmenten van een ondoorgrondelijke nachtmerrie.’

Ik had gevraagd wat de ondoorgrondelijke nachtmerrie was. Voordat ik de droom over het taartje kreeg was ik in de stad van de voorouders bij de grootmoeder. Ik sliep bij haar, zoals ik vroeger vaak deed. Beneden was altijd het toilet. Ik liep naar beneden om naar het toilet te gaan. Ik had alleen maar een onderbroek aan. Maar ik hoorde stemmen vanuit de woonkamer van andere familie leden, zoals van tantes. De deur van de woonkamer stond nu trouwens tegenover het toilet, dus meer naar rechts, bij de keukendeur. Ik wilde niet dat ze in mijn onderbroek zouden zien, dus ik ben weer teruggelopen naar boven. De gang boven was nu veel groter. Ik zag een meisje rondlopen die ineens in een jongen veranderde, en toen de muur inliep. Verdween zo in de muur. Nu komt het gruwelijke :

Deze tekst kwam tot mij uit Belech 8 :

‘6. In de nachtmerries van de feutus
wordt het bloed van de kinderen
afgetapt, en ze worden verdronken.
Kinderzielen moeten uit de muren
bevrijd worden en teruggegeven
worden aan hun hemelse moeders.’

Dit is het afschuwelijke : de steden zijn gebouwd met het bloed, de huiden en de botten van de kinderen. Dat zit in de muren gemetseld.

Ik kon in de droom de muren horen spreken, en de muurzielen hadden kamers in de muren, maar ze konden alleen maar halve zinnen spreken. ‘Ja, ik werk wel ergens, maar,’ zei een vrouw, en toen vaagde de stem weg. En zo zijn we allen ziek, ook hen die in deze stad wonen. Dit hebben ze met de Heere gedaan, want wat gij deze allerkleinsten hebt aangedaan hebt gij de Heere aangedaan.

Het is een ziekte in de hoofden, een nachtmerrie, waar we doorheen moeten. We moeten de plaatjes leren kennen, de verhalen, en niet zomaar tot de taart op zich gaan. In de droom was ik toen weer terug in een bijruimte achter de grote gezamenlijke woonkamer. Een meisje die haarzelf meloen noemde had een pakketje gestuurd naar mijn ouders. Het meisje was ook een muurziel. Ook lag er een pakketje van een vroeger Amerikaans vriendinnetje, die ringen naar me had gestuurd met edelsteentjes erin. Er waren nog meer pakketjes. Het was een

feesttijd, want deuren waren er opengegaan. De muurzielen waren teruggekomen.

Nu, hoe moeten wij deze dromen opvatten ? Wij moeten hier allemaal doorheen. We kunnen de nacht niet ontvluchten. Uiteindelijk moeten we zelf tot hemels steen worden, wat een beeld is van de volharding. Eerst zit de mens nog in een vleselijke cocon van onderdrukking, de nachtmerrie van de feutus. Die is nodig opdat de feutus zich zal ontwikkelen en uiteindelijk tot geboorte zal komen. Een aardse geboorte is niet iets om tot in den treure te vieren, maar het gaat om de geestelijke wedergeboorte.

God gaat niet buiten onze nachtmerries om, maar is met ons in de nachtmerries, omdat God daar zelf ook deel aan heeft. God kent de nachtmerrie en het belang van de nachtmerrie, en wil de mens hierover onderwijzen. Als wij tot God willen komen, dan is dat het eerste wat wij dienen te ontmoeten. Met alle valse geluksgoden komt men nergens.

HET PAD VAN JOZEF

Als u met een harde farao heeft te maken die u niet wil laten gaan, als u een doorn in het vlees hebt die niet wordt weggenomen, ga het pad van Jozef, ga dieper de aarde in, op zoektocht naar de hogere dingen, opdat u niet in aardse valstrikken terecht komt. Er is veel valse, overmoedige voorspoed, en de mensen zijn dronken. Wees er niet jaloers op, maar weet dat u beveiligd wordt hiertegen door uw ongemakken, door de obstakels op uw pad. Het is om u af te remmen. De wereld om u heen gaat te snel, en ze willen u meesleuren, maar God laat u het smalle, trage pad en de enge poort zien. Uiteindelijk zal dit tot leven leiden. Alle andere wegen leiden tot de dood. God maakt geen fouten.

Ga het pad van Jozef, dieper de putten in, aanvaard het juk van de ballinschap, van het vreemde volk, waar Jeremia ook over sprak. Zo bent u niet één met de stad. Alle joelende feestvierders zijn op weg naar de afgrond, maar God heeft u teruggeroepen. ‘Ga niet met hen mee, want het is een pad des verderfs, een bedrieglijk pad vol van vleierij en omkoperij.’

Vier iets als er daadwerkelijk iets te vieren valt. We spreken dus over de Exodus van Jozef, waar het boek Vissen over spreekt. Dat is een Exodus naar binnen, naar een diep innerlijk en geestelijk leven. Dat is geen makkelijke weg, maar oh zo nodig. Hierin sterft de mens aan alle snelheidsdrang, erfdrift en zaaddrift. Jozef ging diep en sloeg het donkere niet over. Maar hierin, op dit donkere pad waarop alle vleselijke stemmen van het zelf doven, daar ontving hij de openbaringen van de Heere die hem voortleidden. Eerst moet het heel donker zijn om de bedrieglijke hartstochten te doven. Alleen zo kan de Heere uiteindelijk spreken. Het is zo belangrijk. Laten we geen lichtdrift hebben, maar juist heel voorzichtig zijn met licht, want het kan al zo snel verblindend zijn. Het kan al zo snel misleidend zijn, omdat het van alles heeft lopen wegvreten.

Jozef ging diep en donker, en kwam zo bij de Heere aan, die hem dit eerst had laten zien. De nachtmerrie is de poort van de droom. Zo kreeg Jozef midden in de diepste nachten van zijn leven zijn dromen, gingen de hemelen voor hem open. Zijn hele leven was een groot lijden, dat begon al jong, toen zijn broeders zich meer en meer tegen zijn dromen begonnen te keren, maar God was altijd aan zijn zijde.
